

Danziger hoogvlieger

Door Wybe Huizenga

Danziger hoogvlieger (foto: B. Child, 2010)

De herkomst van dit elegante hoogvlieger is de omgeving van Gdańsk, een havenstad in het noorden van Polen. Het is een lokaal ras dat ontstond in de 19e eeuw. De Danziger hoogvlieger was rond 1900 dermate populair in Duitsland, vooral in de omgeving van Berlijn, dat er besloten werd om een specialclub op te richten. De club bestaat vandaag de dag nog steeds; een levendige vereniging die zich inzet voor behoud van de hoogvliegkwaliteiten van de Dantziger hoogvlieger.

De dantziger is nog altijd een goedvliegende hoogvlieger en de specialclub biedt nog altijd de mogelijkheid om deel te nemen aan wedstrijden. De insteek is dat het vliegen het temperament bevordert dat hoort bij de Danziger hoogvlieger. Het vliegteam moet volgens het reglement tenminste bestaan uit vijf duiven; een speciaal opgeleid vliegrecht beoordeelt het vliegteam, waarbij ook de vlieghoogte wordt beoordeeld. Voor de onderste hoogte wordt 1 punt per minuut gegeven, de middelste hoogte 3 punten en 5 punten per minuut voor de bovenste hoogte, waarbij de duiven bijna onzichtbaar zijn. De opgetelde punten wordt gedeeld door de gevlogen tijd waar een index uitkomt die aangeeft wat de gemiddelde hoogte is.

Vliegtijden bij de wedstrijden zijn ½ tot 3 uur met een gemiddelde index van meer dan 2.84, wat aangeeft dat het hoogvliegen er nog wel inzit. De vliegstyl van de dantziger is rustig te noemen, maar kan elk moment versnellen met korte draaiingen en zwenkingen. Door zijn speciale bouw, maakt hij graag gebruik van thermiek. De dantziger is wijd verspreid, heeft specialclubs in meerdere landen en is een populair duivenras dat overal ter wereld te vinden is.

De algemene indruk is een lange en slanke duif met een horizontaal type en een opvallende brede staart met daarbij een licht gebogen en gerekte kop en een rechtopstaande schelpkap. Er wordt een pareloog verlangd, zonder rode bloedvaten en met smalle oogranden; verder een middellange snavel met glad aanliggende neusdoppen. De slanke hals is middellang met goed aanliggende bevedering. De borst is matig breed en mooi afgerond. De vleugeleinden liggen op de staart en reiken bijna tot het staarteinde. De staart behoort ten minste 14 staartpennen te bezitten; de onbevederde beentjes zijn middellang. Het kleurenpalet is toereikend: eenkleurig wit, zwart, rood, geel, blauw, blauwzilver, vaal en geelzilver. De meeste hiervoor genoemde kleuren komen voor in geëksterd, bont of getijgerd; de licht- en donker gemaskerden zijn van bijzondere schoonheid. Alle kleuren zijn warm en zuiver. Niet alle Danziger hoogvliegers zijn goede hoogvliegers, maar er is voldoende materiaal aanwezig om er de hoogvliegersport mee te bedrijven. Helaas gaat veredelen nog altijd ten koste van het vliegvermogen.